Lietas Nr. C29523617
Lietas arhīva Nr. C-1769-18/13
ECLI:LV:RLPT:2018:0314.C29523617.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018. gada 14. martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa:

tiesnese Aiga Mieriņa

ar tiesas sēžu sekretāru Tomu Kajānu,

piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/ un atbildētājas pārstāvim /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu Seesam Insurance AS Latvijas filiāle

prasībā pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "RĒZNAS KALNS" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2017. gada 4. oktobrī Seesam Insurance AS Latvijas filiāle cēlusi maza apmēra prasību pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "RĒZNAS KALNS" par naudas piedziņu. Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas zaudējumus 1029,92 *euro*, tas ir, galveno parādu 1021,06 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus 8,86 *euro* un tiesāšanās izdevumus, kā arī atzīt tiesības saņemt likumiskos seši procenti gadā no pamatparāda summas līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2016. gada 11. janvārī starp prasītāju kā apdrošinātāju un /pers. E/ kā apdrošinājuma ņēmēju noslēgts privātpersonu īpašuma apdrošināšanas līgums, saskaņā ar kuru apdrošināts dzīvoklis Nr. /numurs/, daudzdzīvokļu namā /adrese/ (Apdrošināšanas polise Nr. 18/687/000053/16). Apdrošināšanas līguma darbības periods no 2016. gada 11. janvāra līdz 2017. gada 10. janvārim.

2016. gada 14. oktobrī apdrošinājuma ņēmējas dzīvoklis tika nopludināts, jo notika karstā ūdens stāvvada bojājums dzīvoklī /adrese/, kā rezultātā tika saliets dzīvoklis Nr. /numurs/, par ko sastādīts attiecīgs akts.

Prasītāja 2016. gada 20. oktobrī apsekoja minēto dzīvokli un par to sastādīja aktu. Pamatojoties uz šo aktu un remontdarbu tāmi, ko izskatīja un apstiprināja sertificēts būvinženieris /pers. F/, izdevumi, kas nepieciešami dzīvokļa atjaunošanai stāvoklī, kādā tas bija pirms nopludināšanas, noteikti 900,06 *euro*, ja izmaksā atlīdzību naudā. Saskaņā ar mājokļa apdrošināšanas līgumu prasītāja, ņemot vērā apdrošinātā līgumā noteikto, izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību 900,06 *euro*. Līdz ar to ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksas brīdi prasītājai ir radušies zaudējumi apdrošināšanas atlīdzības apmērā un papildu izdevumi 121 *euro*, kuri radušies regresa kārtībā atgūstot izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību.

Prasītāja uzskata, ka atbildētāja, kā apsaimniekotāja, ir atbildīga par apdrošinātajā dzīvoklī nodarītajiem bojājumiem, kuri radušies ūdens stāvvada plīsuma dēļ.

Prasība pamatota ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu"15. pantu, likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40. pantu, Civillikuma 1635., 1652. panta pirmās daļas 3. punktu, 1753., 1756., 1775. un 1779. pantu.

Tiesā 2017. gada 13. novembrī saņemts atbildētājas paskaidrojums par prasību. Tajā norādīts, ka atbildētāja neatzīst prasību un uzskata to par nepamatotu un noraidāmu.

Tiesā 2017. gada 17. novembrī saņemta prasītājas atsauksme par atbildētājas paskaidrojumu. Tajā norādīts, ka lietā nav pierādījumu tam, ka atbildētāja pildīja savus pienākumus, bet dzīvokļu īpašnieki ignorēja savu pienākumu apmaksāt

dzīvojamas mājas uzturēšanu. Līdz ar to prasītāja uzskata, ka prasība ir pamatota un pierādīta.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītā pamata un paskaidroja, ka atbildētājas pārstāvja sniegtie paskaidrojumi nav pareizi. Lūdza ņemt vērā Civilprocesa likuma 178. panta otrās daļas nosacījumus, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4. un 6. pantu, izvērtēt visus lietas apstākļus un lūdza prasību apmierināt.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis prasību neatzina un norādīja, ka tā ir noraidāma. Atbildētājas pārstāvis uzskata, ka ūdens stāvvada plīsums ir noticis avārijas rezultāta. Līdz ar to uzskata, ka ir noticis nejaušs gadījums un saskaņā ar Civillikuma 1774. pantu nejaušs zaudējums nevienam nav jāatlīdzina. Atzina, ka avārija ir notikusi, taču uzskata, ka atbildētāja to nevarēja paredzēt un likvidēt. Lūdza izvērtēt visus lietas apstākļus. Atbildētājas pārstāvis uzskata, ka prasītāja nav pierādījusi atbildētājas vainu ūdens stāvvada plīsumā.

Motīvu daļa

Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējusi prasības pieteikumā minētos apstākļus un pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja ir dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldniece, kura veic dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Lietā ir nodibināts un netiek apstrīdēts fakts, ka 2016. gada 11. janvārī starp prasītāju kā apdrošinātāju, un /pers. E/ kā apdrošinājuma ņēmēju, noslēgts mājokļa apdrošināšanas līgums un izsniegta apdrošināšanas polise Nr. 18/687/000053/16, saskaņā ar kuru tika apdrošināts dzīvoklis Nr. /numurs/ daudzdzīvokļu namā /adrese/. Apdrošināšanas periods ir no 2016. gada 11. janvāra līdz 2017. gada 10. janvārim (*lietas 24.-26. lapa*).

Tāpat lietā nodibināts, ka 2016. gada 14. oktobrī, tas ir, apdrošināšanas līguma darbības laikā, ir notikusi apdrošinātā dzīvokļa Nr. /adrese/, nopludināšana. Minēto apliecina atbildētājas pārstāves, valdes priekšsēdētājas /pers. G/, piedaloties dzīvokļa īpašniecei /pers. E/, 2016. gada 14. oktobrī sastādītais akts Nr. 01/2016-1, kurā konstatēti bojājumi virtuvē, bet dzīvokļa stāvoklis pirms bojājumu rašanās norādīts kā labs. Bojājumu cēlonis – dzīvokļa Nr. /numurs/ karstā ūdens stāvvada bojājums (*lietas 27.–28. lapa*).

Nekustamā īpašuma apskates aktā pēc negadījuma Nr. 18-16-0420 redzams, ka 2016. gada 20. oktobrī veikta dzīvokļa Nr. /adrese/ apsekošana un tajā piedalījās dzīvokļa īpašniece /pers. E/ un eksperts /pers. H/. Apsekošanas aktā konstatēti bojājumi virtuvē – bojāta siena, griesti, grīda, flīzes un virtuves mēbeles (*lietas 29.–32. lapa*).

Būvinženiera /pers. F/ izsniegtajā dzīvokļa Nr. /adrese/ tāmē Nr. 03-20/10/2016-S redzams, ka telpu atjaunošanas pēc negadījuma kopējās izmaksas ir 900,06 *euro* (*lietas 33.-34. lapa*).

2016. gada 16. novembra darbu pieņemšanas-nodošanas aktā Nr. 18-16-0420 redzams, ka dzīvokļa /adrese/ atjaunošanu ir veikusi SIA Carlstrom un darbi ir veikti labā kvalitātē, pasūtītājam nav pretenziju pret izpildītāju un tas pieņem veiktos dzīvokļa atjaunošanas darbus apdrošināšanas atlīdzības lietas ietvaros (*lietas 36. lapa*).

Saskaņā ar 2016. gada 21. novembra rēķinu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu Nr. 08-11-2016 (*lietas 35. lapa*) un 2016. gada 21. novembra maksājuma uzdevumu Nr. 16-327854 (*lietas 37. lapa*) prasītāja ir izmaksājusi SIA Carlstrom apdrošināšanas atlīdzību atbilstoši izsniegtajam rēķinam.

Saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40. panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītāja izmaksātās summas 900,06 *euro* apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Atbildētājas 2017. gada 20. jūlija atbildē prasītājai (*lietas 42.-43 lapa*) redzams, ka atbildētāja atzīst, ka ir notikusi dzīvokļa saliešana un ka atbildētājai ir zināms, ka prasītāja ir izmaksājusi apdrošināšanas atlīdzību saistībā ar nopludināto dzīvokli. Atbildētāja neatzīst zaudējumu atlīdzību, jo uzskata, ka atbildētājai nav iestājušies zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumi, tas ir, nav konstatēta atbildētājas vaina, līdz ar to nav tiesiska pamata atlīdzināt prasītājai radušos zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1635. pantu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Piezīme, darbība šeit jāsaprot plašākā nozīmē, aptverot ne vien darbību, bet arī atturēšanos no tās, tas ir, bezdarbību.

Saskaņā ar Civillikuma 1775. pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Savukārt Civillikuma 1779. pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Līdz ar to tiesai jānoskaidro, vai prasītājai radītie zaudējumi ir nodarīti ar atbildētājas vainojamu darbību vai bezdarbību un vai tiem nav nejaušs raksturs.

Dzīvojamu māju pārvaldīšanas likuma 4. panta pirmās daļas 1. punktā kā viens no dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principiem ir noteikts, ka pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība nodrošina dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā. Dzīvojamu māju pārvaldīšanas likuma 6. pantā noteiktas dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības, tās iedalot obligāti veicamās pārvaldīšanas darbībās un citās pārvaldīšanas darbībās. Saskaņā ar 6. panta otrās daļas 1. punktu par obligāti veicamām pārvaldīšanas darbībām, tiek atzīta dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, cita starpā, ar to saprotot, *dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts*.

Savukārt 6. panta otrās daļas 2. punkts pie obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām ierindo arī pārvaldīšanas darba plānošanu, organizēšanu un pārraudzību, tajā skaitā pārvaldīšanas darba plāna, kā arī uzturēšanai nepieciešamo pasākumu plāna, sagatavošana un attiecīgā gada budžeta projekta sagatavošana.

Dzīvojamu māju pārvaldīšanas likuma 6. panta trešā daļa paredz, ka citas pārvaldīšanas darbības tiek veiktas atbilstoši dzīvojamās mājas īpašnieka gribai un maksātspējai. Pie tām pieder ar dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu un šim nolūkam nepieciešamo pasākumu ilgtermiņa plāna sagatavošanu saistītās darbības.

Ministru kabineta 2010. gada 28. septembra noteikumu Nr. 907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" 6. punkts paredz, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs. Saskaņā ar 13. punktu reizi mēnesī veicama inženierkomunikāciju vizuālā pārbaude apkures sistēmai, ūdensapgādes sistēmai, kanalizācijas sistēmai, ventilācijas sistēmai un klimata iekārtām, gāzes apgādes sistēmai.

Izvērtējot norādīto, tiesa secina, ka atbildētājai, kā dzīvojamās mājas pārvaldītājai, bija pienākums regulāri veikt koplietošanas stāvvadu, tai skaitā, karstā un aukstā ūdens stāvvada apsekošanu, tehnisko apkopi un vajadzības gadījumā arī remontu.

Atbildētāja ir iesniegusi tiesai dzīvojamās mājas /adrese/ apsekošanas reģistrācijas žurnālu par 2016.–2018. gadu. Visās ailēs par aukstā, karstā ūdens un kanalizācijas sistēmu apsekošanu norādīts apsekošanas rezultāts "apmierinošs" un "bojājumu nav" (*lietas 80.-82. lapa*). Šāds stāvoklis konstatēts gan pirms karstā ūdens stāvvada bojājuma dzīvoklī Nr. /numurs/, kas notika 2016. gada 14. oktobrī un kura rezultātā tika saliets dzīvoklis Nr. /numurs/, gan pēc tam.

Vienlaikus minētais dokuments, kurā redzami 27 ieraksti par vairāk nekā divu gadu periodu ir veikti identiskā rokrakstā, tā it kā tie būtu izdarīti vienā laikā, pat neraugoties uz to, ka apsekotāji ir bijuši divas dažādas personas – /pers. K/ un /pers. G/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97. panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst dzīvojamās mājas /adrese/ apsekošanas reģistrācijas žurnālā iekļautās ziņas par tādām, kas nerada tiesai drošu pārliecību, ka atbildētāja ir ievērojusi Ministru kabineta 2010. gada 28. septembra noteikumu Nr. 907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" 13. punktā noteikto pienākumu – vismaz reizi mēnesī veikt stāvvadu apsekošanu.

Atbildētājai kā dzīvojamās mājas pārvaldniecei savi pienākumi ir jāveic apzinīgi un ar vislielāko rūpību, kādu var sagaidīt no krietna un rūpīga saimnieka. Pārvaldīšanas darbības, kuras jāveic atbildētājai, ietver dzīvojamās mājas uzturēšanu (fiziska saglabāšanu) atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Atbildētājas pārstāvis, atsaucoties uz Civillikuma 1774. pantu, uzskata, ka ūdens stāvvada plīsums ir vērtējams kā nejaušs gadījums un tādēļ tas nevienam nav jāatlīdzina. Atbildētāja notikušo avāriju nevarēja paredzēt un līdz ar to arī nevarēja novērst.

Saskaņā ar Civillikuma 1773. pantu zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs – kad tas cēlies sagadoties sevišķiem apstākļiem vai attiecībām, nejaušs – kad tā cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvaramā vara.

Tādējādi minētā norma paredz, ka nejaušs zaudējums ir tāds, kura cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvaramā vara. Par nejaušu notikumu atzīstams tāds notikums, kurš noticis no tiesiskās attiecības dalībnieku gribas neatkarīgu notikumu rezultātā, kurus nebija iespējams ietekmēt vai paredzēt.

Tiesa atzīst, ka šajā lietā karstā ūdens stāvvada plīsums nav vērtējams kā nejaušs gadījums. Atbildētājai ir ar likumu uzlikts pienākums veikt pārvaldīšanas darbības, tai skaitā, dzīvojamās mājas un tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu, lai novērstu situāciju, kurā tiek aizskartas personas veselības vai mantiskās intereses.

Atbildētājas darbības, pienācīgi neveicot aukstā un karstā ūdens stāvvada apsekošanu un savlaicīgi nekonstatējot bojājumus, tiesas ieskatā ir atzīstamas par vainojamu atbildētājas rīcību, kas ir cēloniskā sakarībā ar dzīvokļa īpašumam nodarītajiem zaudējumiem.

Atbildētājas pārstāve, apsekojot appludināto dzīvokli, aktā ir norādījusi, ka dzīvokļa stāvoklis pirms bojājumu rašanās ir bijis labs un appludināšana notika karstā ūdens stāvvada bojājumu dēļ. Līdz ar to dzīvokļa īpašniecei ir tiesības uz dzīvokli labā stāvoklī pēc nopludināšanas seku novēršanas. Iepriekš minētais akts nav apstrīdēts vai atcelts. Tāpat lietas izskatīšanas gaitā atbildētāja nav iesniegusi tiesai ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt tāmē par remontdarbu veikšanu iekļauto informāciju, līdz ar to zaudējumi 900,06 *euro* apmērā ir pierādīti.

Tiesa atzīst, ka ar prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem ir konstatējamas atbildētājas prettiesiskas darbības sekas, jo ūdens noplūdi varēja novērst, ja atbildētāja būtu pienācīgi apsekojusi ūdens stāvvadus un veikusi nepieciešamos remontdarbus vai tehnisko apkopi. Tiesai nav pamata apšaubīt pašas atbildētājas 2016. gada 14. oktobrī sastādīto aktu Nr. 01/2016-1, kas apstiprina, ka dzīvokļa Nr. /adrese/ appludināšana notikusi karstā ūdens stāvvada bojājumu dēļ. Arī pārējie iesniegtie pierādījumi liecina, ka prasība pret atbildētāju celta pamatoti.

Tādējādi tiesa secina, ka apstiprinājumu ir guvis fakts par apdrošināšanas gadījuma iestāšanos, apdrošināšanas atlīdzības izmaksāšanu un atbildētājas pienākumu atlīdzināt prasītājai radušos zaudējumus.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēti visi civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumi – notikušajam īpašuma bojājumam nav nejauša rakstura, konstatējama zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp atbildētājas pienākumu pārvaldīt un apsaimniekot īpašumu, dzīvokļa appludināšanu un konstatētajiem zaudējumiem.

Papildus izmaksātajai apdrošināšanas atlīdzībai 900,06 *euro* prasītāja zaudējumu apmērā ir iekļāvusi arī fiksētu maksu 121 *euro* saskaņā ar sadarbības līgumu Nr. 01767-10-14A (*lietas 13. lapa*).

Tiesa atzīst, ka prasītājas Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "JULIANUS INKASSO LATVIJA" izmaksātā atlīdzība ir atzīstama par zaudējumiem, kurus prasītājai ir tiesības atprasīt no atbildētājas, jo tie ir uzskatāmi par izdevumiem, kuri radušies prasītājai regresa kārtībā, atgūstot izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību.

Tādējādi tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami zaudējumi 1021,06 *euro* apmērā.

Prasītāja par zaudējumu samaksas kavējumu ir aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus 8,86 *euro* par laiku no 2017. gada 20. jūlija līdz 2017. gada 19. septembrim, tas ir, par 60 kavējuma dienām.

Lietas materiālos redzams, ka prasītāja 2017. gada 13. maijā un 20. jūnijā nosūtījusi paziņojumu par izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 900,06 *euro* apmērā atgūšanu regresa kārtībā. Atbildētājai dots termiņš labprātīgi atmaksāt apdrošināšanas atlīdzību līdz 2017. gada 20. jūlijam.

Ņemot vērā, ka atbildētāja nav pildījusi saistības noteiktā termiņā un apmērā, ir iestājies parādnieka nokavējums Civillikuma 1651. panta un 1653. panta izpratnē. Tiesa atzīst, ka prasītājai ir tiesības pieprasīt no atbildētājas Civillikuma 1759. panta 1. punktā noteikto likumisko procentu samaksu 1765. panta pirmajā daļā noteiktajā apmērā. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto likumisko procentu aprēķinu, izņemot to, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājās nākamajā dienā pēc samaksai noteiktā termiņa, tas ir, 2017. gada 21. jūlijā.

Vienlaikus tiesa ņem vērā Civillikuma 1656. pantu, kas nosaka, ka parādnieks nav nokavējis, ja nokavējuma iemesls ir viņa pamatotas šaubas vai nu vispār par to saistību, kuras izpildīšanu no viņa prasa, vai par tās apmēru.

Ņemot vērā, ka pamats regresa kārtībā prasīt atlīdzināt izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību pastāv uz likuma pamata un tiesa spriedumā atzīst, ka atbildētāja nav pienācīgi pildījusi dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pienākumu, kurš noteikts ar likumu, tiesa konkrētajā gadījumā atzīst atbildētāja šaubas, kuru dēļ viņa nav segusi prasītājas zaudējumus, par nepamatotām.

Arī tiesību doktrīnā, skaidrojot Civillikuma 1656. pantu, ir atzīts, ja parādnieks apstrīd saistības pastāvēšanu vai tās apmēru un šādā sakarā atturas to izpildīt, tad viņš pakļauj sevi riskam, ka tiesa viņa šaubas atzīs par nepamatotām. Tādā gadījumā viņam būs jācieš visas nokavējuma nelabvēlīgās sekas (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.) Otrais izdevums. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 2000, 156. lpp*.).

Tādējādi tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 8,86 *euro* par 60 kavējuma dienām, tas ir, par laiku no 2017. gada 21. jūlija līdz 2017. gada 20. septembrim.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41. panta pirmajai daļai pusei, kuras labā taisīts tiesas spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi – samaksātā valsts nodeva 154,49 *euro* (*lietas 11. lapa*) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi to faktiskajā apmērā 2,52 *euro* (*lietas 3. lapa*), tādējādi kopā piedzenami tiesas izdevumi 157,01 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda, cita starpā, arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Likumisko procentu apmērs noteikts Civillikuma 1765. pantā, tas ir, seši procenti no simta gadā. Savukārt Civillikuma 1763. panta 1. punkts paredz, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41., 93., 97., 189.–193., 195., 204.[1] , 250.[26], 250.[27], 440.[1] un 440.[2] pantu tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "RĒZNAS KALNS", reģistrācijas Nr. 40003534573, par labu Seesam Insurance AS Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr. 40103475609, galveno parādu 1021,06 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus 8,86 *euro* par laiku no 2017. gada 21. jūlija līdz 2017. gada 20. septembrim un tiesas izdevumus 157,01 *euro*, kopā piedzīt 1186,93 *euro* (viens tūkstotis viens simts astoņdesmit seši *euro* un 93 centi). Samaksa veicama uz Seesam Insurance AS Latvijas filiāle norēķinu kontu LV61HABA0551008868793, kas atvērts "Swedbank" AS.

Noteikt Seesam Insurance AS Latvijas filiāle tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "RĒZNAS KALNS" likumiskos sešus procentus no simta gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas, ievērojot to, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Noteikt Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "RĒZNAS KALNS" termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese A. Mieriņa